

100
West-Vlamingen
van de
20ste eeuw

Leon Spilliaert

Kunstschilder

Oostende — Net als zijn 20 jaar oudere stadsgenoot Ensor, laat Léon Spilliaert zich inspireren door Oostende. Zijn donkere meestal nachtelijke haven-, dijk- en kaaizichten, zijn vissersvrouwen en strandtaferelen uit de debuutjaren blijven een eeuw later nog fascineren.

Na een paar jaar trekt Spilliaert naar Parijs om zijn artistieke ambities waar te maken. Hij raakt er bevriend met Emile Verhaeren die hem in de Lichtstad introduceert bij vrienden en kunsthandelaars. Hij keert terug naar het ouderlijk huis in Oostende en pas omstreeks 1909 verschijnt zijn werk op tentoonstellingen.

Spilliaert is al 35 als hij in 1916 met de 23-jarige Rachel Vergison trouwt. Een jaar later wordt in Sint-Jans-Molenbeek hun enige dochter Madeleine geboren.

De rusteloze, zoekende, zwartgallige Spilliaert vindt in het huwelijksleven de rust en het geluk waar hij al zo lang naar smacht. Het gezin komt weer naar Oostende. In 1935 verhuizen ze naar Elsene waar Spilliaert in 1946 na een slepende ziekte sterft. Op eigen vraag wordt hij in zijn geboortestad begraven.

Spilliaert was een erg productief kunstenaar die vooral gebruik maakte van gemengde techniek waarbij hij — afhankelijk van zijn onderwerp — meestal op papier werkte met aquarel, gouache, pastel, houtskool, krijt,

kleur- en tekenpotlood of een combinatie van die media. Vooral uit de werken van vóór 1916 straalt een mysterieuze, donkere, stille, bevreemdende sfeer.

Marc Loy

Fiche

Geboren : Oostende 28 juli 1881

1904 : trekt naar Parijs

1909 : eerste expositie op het Lentosalon in Brussel

1916 : trouwt en gaat in Brussel wonen

1921 : terug in Oostende

1935 : vestigt zich nu definitief in Brussel

Overleden : Elsene 23 november 1946 (begraven in Oostende)

De ziekelijke, introverte Leon Spilliaert droomt in zijn jeugdijaren van een avontuurlijk zeemansleven. Een zwakke gezondheid zorgt ervoor dat de zoon van een parfumiër-kapper uit de Oostendse Kapellestraat voor een artistieke toekomst kiest. Net als bij stadsgenoot James Ensor twintig jaar vroeger stonden zijn schoolschriften aan het O.-L.-Vrouwecollege bol van tekeningen. Zijn psychische complexiteit en erg gevoelig temperament probeerde hij te voeden door veel te lezen.

Nietzsche en Edgar Allan Poe behoren tot

zijn geprefereerde auteurs.

Van jongsaf is Spilliaert een gedreven wandelaar op de zeedijk, langs de vloedlijn of in park. Het is aan zijn werk te zien. Even vinden we zijn naam weer in de registers van de Brugse Academie.

Zijn eerste job brengt hem bij de Brusselse uitgever Edmond Deman waar hij verkoper en pr-man is. De uitgever promoot ook het werk van kunstenaars en is onder meer de uitgever van Maeterlinck en Verhaeren. Kortom in Brussel leert hij veel kunstenaars en intellectuelen kennen.